

Nr 61

Av herr **Svensson** i Ljungskile m. fl., *angående utredning om sammanslagning av statens jordbruksnämnd och lantbruksstyrelsen.*

Det har från början varit klart att det råder ett nära samband mellan den verksamhet som lantbruksstyrelsen bedriver för jordbrukets rationalisering och den prisreglerande verksamhet som omhändervades av jordbruksnämnden.

Som exempel kan nämnas strukturrationaliseringen å ena sidan och pris- och avsättningsfrågan å andra sidan. För att främja det nödvändiga samarbetet äger lantbruksstyrelsens chef rätt att närvara vid jordbruksnämndens plenarsammanträden vid behandlingen av ärenden, som beröra lantbruksstyrelsens verksamhetsområde, samt att yttra sig där och få sin mening antecknad till protokollet. Motsvarande rätt tillkommer jordbruksnämndens chef vid lantbruksstyrelsens plenarsammanträden.

Bland de frågor, som intimt beröra båda organen, kunna nämnas utformningen av särskilt prisstöd åt de mindre jordbruken, särskilda stödåtgärder vid felslagen skörd, såsom areal- och kontantbidrag samt stödlån, kvalitetskontroll å jordbruksprodukter, i den mån sådan kontroll utövas av statliga organ, samt kvalitetsfrämjande åtgärder i övrigt, regleringen av importen och exporten av utsäde och levande djur ävensom fodermedelskontrollen.

Sätt mot denna bakgrund förefaller det troligt, att man skulle kunna vinna vissa besparingar och förbättringar genom en sammanslagning av de två ämbetsverken. Det gäller bl. a. dels en sammanföring av lantbruksstyrelsens katedralbyrå och jordbruksnämndens kamrerarkontor, dels en sammanslagning av lantbruksstyrelsens kanslibyrå och kanslisektionen vid jordbruksnämndens administrativa byrå. Även i fråga om vissa av fackbyråerna borde en sammanslagning kunna ge ökade möjligheter till en ändamålsenlig disposition av arbetskraften.

Ett av de skäl, som tidigare ansetts hindra bildandet av ett gemensamt organ för såväl den prisreglerande verksamheten som rationaliseringsverksamheten, torde ha varit arbetsuppgifternas omfattning. Numera har emellertid den krisbetonade delen av jordbruksnämndens verksamhet avvecklats, och vidare har man övergått till ett nytt, mindre detaljbetonat prisregleringssystem, vilket även bör minska arbetsbelastningen på jord-

bruksnämnden. Ur denna synpunkt finnes det nu enligt vår mening anledning att ompröva organisationsfrågan i dess helhet.

De skäl, som tidigare anförts bl. a. av 1942 års jordbrukskommitté för att rationaliseringsverksamheten och den prisreglerande verksamheten skulle ligga på helt skilda organ, böra inte numera hindra en dylik omprövning. Det kan visserligen göras gällande, att frågan om en sammanslagning hade bort aktualiseras i samband med att riksdagen i fjol prövade jordbruksnämndens organisation. Åtskilliga skäl ha emellertid talat emot att denna sak aktualiserats tidigare. Bl. a. torde det ha varit en fördel att arbetet med det nya prisregleringssystemet fått föras till slut.

Självfallet måste det inom lantbruksstyrelsen, om en sammanslagning skall komma till stånd, skapas förutsättningar för att olika intressegruppers möjlighet till insyn och deltagande i prisförhandlingar om jordbrukspriserna bevaras.

Med stöd av det anförda hemställes,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte begära en utredning i rationaliserings- och besparingssyfte om sammanslagning av statens jordbruksnämnd med kungl. lantbruksstyrelsen.

Stockholm den 21 januari 1957

Wald. Svensson

Uddo R. Jacobson

Fridolf Jansson
i Benestad

Ernst V. Staxäng
